

சுப்ரபாரதிமணியன் கட்டுரைகளில் திருப்பூரின் வளர்ச்சியும்
நொய்யலாற்றின் சிதைவும்

மு.காயத்ரி,
பதிவு எண்: MKU23FFOL10873,
முழு நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை -02.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியப் பிரதிகளில் கோட்பாட்டு ரீதியான அணுகுமுறைகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக, நவீனத்துவம், பின்நவீனத்துவம், அமைப்பியல், பின் அமைப்பியல் போன்றவை பரவலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்த வகையில், சுற்றுப்புறச்சூழலியல் கோட்பாடும் மேலை நாடுகளில் வேர்பிடித்தன. தமிழில் தொல்காப்பியம் முதல் நவீன இலக்கியம் வரை சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான பதிவுகள் காணப்படுகிறது. சுற்றுப்புறச்சூழலியல் கோட்பாட்டு சிந்தனை என்பது சுற்றுப்புறச்சூழலைப் பேணிக் காப்பதற்காகவும், இயற்கையியல் குறித்த புரிதலை மானுடச் சமூகம் பெறவேண்டியும், காலத்தின் தேவைக்கேற்பவும் உருவாக்கம் பெற்றன. இச்சிந்தனையை நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தொடர் சிந்தனையாக தன் படைப்பின் வழியாக நிகழ்த்திக் காட்டுபவர் சுப்ரபாரதிமணியன். இவர் எழுதிய நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதையில் பெரும்பாலான படைப்புகளில் சுற்றுச்சூழல் தொடர்பான கருத்துக்களே மேலோங்கி இருக்கின்றன. அந்த வகையில், சுப்ரபாரதிமணியன் எழுதிய கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ள சுற்றுப்புறச்சூழல் சிந்தனையை தொகுத்தறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். குறிப்பாக, தொழில் நகரமாக வளர்ந்து வரும் திருப்பூரில் நொய்யல் ஆற்றினை சுற்றியமைக்கப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் கழிவுநீரால் ஏற்படும் சீர்கேடுகளே மையப் பொருளாக அமைகிறது. இன்று தொடர்ந்து வரும் சுற்றுச்சூழல் சீரழிவை அரசியலோடும் சமூகத்தோடும் ஒன்றிணைத்து அவற்றை வெளிக்கொணர்வதாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

“சுப்ரபாரதிமணியன் கட்டுரைகளில் திருப்பூரின் வளர்ச்சியும் நொய்யலாற்றின் சிதைவும்” என்பதே இக்கட்டுரைக்கான ஆய்வுத் தலைப்பாக தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. எட்டுத்திக்கும் (2014), சூழல் அறம் (2014), மூன்றாம் உலகப்போர் (2015), பச்சைப் பதிகம் (2021), ஆகிய கட்டுரை நூல்கள் இக்கட்டுரை ஆய்விற்கான முதன்மைச் சான்றாதாரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வளர்ந்து வரும் இன்றையத் தொழில்நுட்பச் சூழலில் உலக அளவில் பேசப்பட்டு வரும் முக்கிய விவாதப் பொருளாக இருப்பது சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினையும் ஒன்று. சுற்றுச்சூழலுக்கான விழிப்புணர்வு போராட்டம் என்பது இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கி இன்று உலக நாடுகளில் பரவலாகப் பேசப்படக்கூடிய மையப் பொருளாக அமைகிறது. ஒரு பக்கம் தொழில் ரீதியாக, வணிக ரீதியாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றோம். மறுபக்கம் இயற்கையின் சீற்றங்களையும் பெருமளவில் சந்தித்து வருகின்றோம். சூழல் அழிவு, சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு குறித்து படைப்பாளர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் பெரிதும் கவனத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ‘பசுமை எழுத்து’, ‘பசுமை இலக்கியம்’ என்று சுற்றுச்சூழல் குறித்த படைப்புகளும் அது சார்ந்த சிந்தனைகளும் வளர்ந்து வருகின்றன. அந்த

வகையில், நவீன தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் சுப்பரபாரதிமணியன் சூழலியல் எழுத்தாளராக அறியப்படுகிறார். இவர் சிறுகதை, புதினம், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என அனைத்து தளங்களிலும் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறார். இவருடைய படைப்புகள் பெரும்பாலும் திருப்பூரை மையமிட்டே அமைகின்றன. தொழிற்சாலை, பஞ்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் நிலை, சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளால் மாசடைந்த நொய்யல் நதி, குடிநீர் பிரச்சினை, மணல் கொள்ளை, இட நெருக்கடி இவற்றால் பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்கள் என்று சூழல் சார்ந்த பிரச்சினைகளைப் பெரிதும் முன் வைக்கிறார். இவற்றுள் மிக முக்கிய பிரச்சினையாகப் பார்க்கப்படுவது 'நீர்மாசடைதல்' ஆகும். குறிப்பாக, எதிர்வரும் காலங்களில் ஏற்படும் போர்கள் நீருக்கானதாகவே இருக்கும் என்று மீண்டும் மீண்டும் ஆய்வாளர்களால் எச்சரிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் பெரும்பாலான நதிகள் மறைந்து போயின. இன்னும் பெரும்பாலான நதிகள் மாசடைந்து வருகின்றன. சென்னையில் கூவம், அடையாறு நதிகள், கோவை திருப்பூரில் நொய்யல் ஆறு, திருச்சியில் காவிரி, மதுரையில் வைகை என நதிநீர் எல்லாம் கழிவுநீராக மாசடைந்து விட்டன. இவற்றுள் தொழில்நகரமாக திருப்பூர் முன்னேற்றம் அடைந்து வந்தாலும் சுற்றுச்சூழலில் பின் தங்கியுள்ளது. வரலாற்று சிறப்புமிக்க நொய்யல் நதி கழிவுநீராக மாசடைந்தும் அழிந்தும் வருகின்றன. அந்த வகையில், இக்கட்டுரை வளர்ச்சியடைந்து வரும் திருப்பூர் பற்றியும் இவ்வளர்ச்சியால் பாதிப்படையும் நொய்யல் ஆற்றைப் பற்றியும் ஆராயும் விதமாக அமைகிறது.

காஞ்சிமா நதி

கொங்கு மண்டலத்தில் ஆன் பொருநை (அமராவதி), காஞ்சி (நொய்யல்), பவானி, காவிரி, சண்முகநதி, குடவனாறு, நன்காஞ்சி, மணிமுத்தாறு, மீன் கொல்லிநதி, சரபங்காநதி, உப்பாரு, பாலாறு, கௌசிகாநதி போன்ற நதிகள் உள்ளன. இவற்றுள் கொங்கு நாட்டில் தோன்றி கொங்கு நாட்டில் பாய்ந்து கொங்கு நாட்டின் எல்லையிலே காவிரியோடு கலக்கும் ஆறு காஞ்சிமாநதி என்னும் நொய்யல் ஆறு ஆகும். நொய்யல் ஆற்றுக்கு 'காஞ்சி' என்பதே பழம்பெயராகும். சங்க இலக்கியத்தில் காஞ்சி ஆறு குறித்த பாடலும் காணப்படுகின்றன. எட்டுத்தொகை நூலான பதிற்றுப்பத்து ஐந்தாம் பத்தில்,

“மலிபுனல் நிகழ்தரும் தீநீர் விழவின்
பொழில்வதி வேனில் பேரெழில் வாழ்க்கை
மேவரு சுற்றமோடு உண்டினிது நுகரும்
தீம்புனல் ஆய மாடும்
காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.”¹

(புலியூர் கேசிகன்(உஆ) : பதிற்றுப்பத்து : ப.167.)

வேனில் காலத்தில் கொண்டாடப்படக்கூடிய நல்ல நீர் விழாவின்போது கொங்கு நாட்டு மக்கள் அவர்களின் வீடுகளில் தங்காமல் சுற்றத்தார்களுடன் அழகிய சோலையில் தங்கி இன்பமாக பொழுதைப் போக்கி நீராடி உண்டு மகிழும் படியான காஞ்சியாற்று மணலிலும் கடல் பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் வாழ்நாட்கள் கூட வேண்டும் என்கிறார் பரணர்.

மேலும், “பேரூர் மடத்துச் செப்பேடு, பேரூர்ச் செப்பேடு, தென்கரை நாட்டுப் பட்டயம், கொங்கு காணியான பட்டயம், வேட்கோவர் 24 நாட்டுப்பட்டயம் ஆகியவற்றில் 'காஞ்சியாறு' என்ற தொடரே பயின்று வருகிறது”² என்கிறார் செ.இராசு. (செ.இராசு : கத்தாங்கண்ணி வெணடுவகுல வரலாறு : ப.20.)

இவற்றைக் காணும்போது நொய்யலை 'காஞ்சிமாநதி' என்றே இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பதை அறியலாம்.

நொய்யல்

'காஞ்சிமாநதி' என்ற பெயர் மறைந்து தற்போது 'நொய்யலாறு' என்ற பெயரே வழங்கி வருகிறது. கொங்கு மண்டலத்தில் 'நொய்யல்' மிக முக்கியமான ஆறாகும். இந்த ஆறு மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி கோவை, திருப்பூர், ஈரோடு, கரூர் மாவட்டங்கள் வழியாக 174 கிலோமீட்டர் பயணம் செய்து நொய்யல் கிராமத்தில் காவிரி ஆற்றுடன் கலக்கிறது. காவிரியின் உபநதியாக நொய்யல் விளங்குகிறது. நொய்யலின் நீளம் 180 கிலோமீட்டர். இந்த ஆற்றின் சராசரி அகலம் 30 அடியாகும். நொய்யலில் குறுக்கே கட்டப்பட்ட தடுப்பணைகள் 32

ஆகும். மிகவும் மாசடைந்து வரும் நொய்யல் ஆறு கோயம்புத்தூர் நகரைக் கடக்கும் போது அந்நகரின் கழிவுகள் ஆற்றில் கலக்கின்றன. திருப்பூரைக் கடக்கும் போது அந்நகரின் சுத்திகரிக்கப்படாத ஆயிரக்கணக்கான சாயப்பட்டறைகளின் கழிவுகள் நொய்யலில் கலந்து இன்னும் இவ்வாற்றை மிகவும் மாசடைய செய்கின்றன. சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளால் அதிகளவு அமிலங்கள் சேர்ந்து திருப்பூருக்குப் பின் நொய்யல் ஆறு வேளாண்மைக்கும் குடிப்பதற்கும் இயலாத நிலைக்கு ஆட்படுகிறது. மண்ணிற்கும் மனிதர்களுக்கும் பயன்படாத ஆறாக நொய்யல் ஆறு விளங்குகிறது. இதனால், பலரும் நொய்யல் ஆற்றை 'மறைந்து போன நதி' என்றும் 'இறந்த ஆறு' என்றும் கூறுகின்றனர். "நொய்யல் ஆற்றில் கட்டப்பட்ட ஓரத்துப்பாளையம் அணை 1992 ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. கட்டி முடித்தபின் திருப்பூர் சுற்றிலும் 700க்கும் மேற்பட்ட சாயத்தொழில், சலவை தொழிலகங்கள் உருவாகி அவைகளின் கழிவுநீர் அணையில் கலந்து அந்த நீரைப் பயன்படுத்தியதால் வேளாண்மை நிலங்கள் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளது"³ என்கிறார் இரா.இளங்கோவன். (இரா.இளங்கோவன் : தண்ணீர் தண்ணீர் : ப.71.)

ஓரத்துப்பாளையம் அணையில் இக்கழிவுகள் எல்லாம் தேங்குவதால் நிலத்தடி நீரும் மாசடைந்து வருகின்றன. அப்பகுதிகள் 300 அடிக்கு நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்த முடியாத சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. நொய்யலாற்றை நம்பியிருந்த விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரமும் இதனால் பாதிப்படைந்து உள்ளது.

நொய்யல் பெயர்க்காரணம்

'நொய்' என்பதற்கு நுண்மை, சிறுமை என்ற பொருள் உண்டு. பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதி 'நொய்' என்ற சொல்லுக்கு இடித்த அரிசி, இலேசு, மென்மை என்று பொருள் தருகிறது. அபிதான சிந்தாமணி 'நொய்' என்பதற்கு அரிசியைச் சுத்தப்படுத்த குத்தகையில் நொறுங்கிய அரிசியின் துணிக்கைகள் எனப் பொருள் தருகிறது. நா. கதிரைவேற் பிள்ளையின் 'தமிழ் மொழியகராதி' 'நொய்' என்பதற்கு இலேசு, உடையுந் தன்மை, குறுநல் மிருதுத்துவம், மென்மை என்று பொருள் தருகிறது. "நுண்மையான சிறிய, மென்மையான, கல் கலக்காத மணல் காஞ்சியாற்றில் கிடைப்பதால் - காஞ்சி - நொய்யல் என்று பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். கொங்கு நாட்டின் நொய்யல் கரைப்பகுதியில் கட்டிடம் கட்டுவோர் நொய்யலாற்று மணலைச் சல்லடையில் சலிக்காமல் அப்படியே காரைக்குப் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம்"⁴ என்று செ.இராசு கூறுகிறார். (செ.இராசு: கத்தாங்கண்ணி வெண்டுவகுல வரலாறு: ப.21.)

கோவைக்கிழார் சி.எம்.இராமச்சந்திரன் செட்டியார் 'காஞ்சிமாநதி' என்னும் நூலில் நொய்யலாற்றைப் பற்றி குறிப்பிட்டதை செ.இராசு, 'கத்தாங்கண்ணி வெண்டுவகுல வரலாறு' என்ற நூலில், "நொய் போலச் சிறியவள் நான். கங்கை, யமுனை, சிந்து, கோதாவரி, கிருஷ்ணா, காவிரி, நர்மதை போன்ற பெரிய ஆறுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நானோ மிகச் சிறியவள். நொய் போன்றவள். தானியத்தில் நொய்யிருக்குச் சத்து மிகுதி. அதுபோல் அந்தப் பேராறுகளில் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கும் மக்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. நானோ நூற்றுக்கு நூறு பயன் தருவேன். அதில் தான் சிறப்பு இருக்கிறது. ஆகவே நொய்யல் என்ற பெயரை எனக்கு விருப்பம்"⁵ என்று நொய்யலாறு பேசுவதாக எழுதியுள்ளார். (செ.இராசு: கத்தாங்கண்ணி வெண்டுவகுல வரலாறு: ப.21.) நொய்யல் காவிரியோடு கலக்கும் இடத்தின் ஊர்ப் பகுதிக்கும், அருகில் உள்ள இரயில் நிலையத்துக்கும் 'நொய்யல்' என்றே பெயர் உள்ளது.

திருப்பூரும் தொழிற்சாலைகளும்

இந்தியாவில் மிக முக்கிய தொழில் நகரங்களில் திருப்பூரும் ஒன்று. தமிழகத்தில் ஏழாவது பெரிய நகரமான திருப்பூர் வெகு வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து வரும் தொழில் நகரமாகும். இது 'தென்னிந்தியாவின் மான்செஸ்டர்' என அழைக்கப்படும். கோயம்புத்தூரின் அருகில் உள்ளது. 'திருப்பூர்' தமிழகத்தின் 32 வது மாவட்டமாக 2008 ஆம் ஆண்டு அறிவிக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் 'டாலர் சிட்டி' என்றும் 'பனியன் நகரம்' என்றும் திருப்பூர் நகரம் அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால் ஆயத்த ஆடைகள் மற்றும் உள்ளாடைகள் உற்பத்தியிலும் முன்னிலை வகிப்பதே ஆகும்.

2011 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி திருப்பூரில் மக்கள் தொகை 4,44,352 ஆகும். மக்கள் தொகையில் ஆண்கள் 227,311, பெண்கள் 217,041 ஆகும்.

‘திருப்பூர்’ என்கிற பெயருக்கு நிறைய வரலாறுகள் கூறப்படுகின்றன. அவற்றில் சில வரலாற்றுக் கதைகளைக் காணலாம். கவிஞர் சிவதாசன் ‘திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் வரலாறு’ என்ற நூலில் 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் மகாபாரத காலத்தில் விராடபுரத்திலிருந்து (தாராபுரம்) துரியோதனன் மாடுகளைக் கவர்ந்து வடக்குப் பக்கமாக வந்தான். அவனைத் துரத்தி வந்து தடுத்து மாடுகளை மீட்டுப் போர் செய்த இடமே திருப்பூர். அர்ஜுனன் தெய்வீகப் பிறவி என்பதனால் அவர் செய்த போர் ‘திருப்போர்’ என்று அழைக்கப்பட அவ்விடமும் திருப்போர் என்றாயிற்று. இதுவே காலப்போக்கில் மருவி திருப்பூர் எனவாயிற்று”6 என்று குறிப்பிடுகிறார். (கவிஞர் சிவதாசன் : திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் வரலாறு: ப.21.)

சுப்ரபாரதிமணியனும் ‘திருப்பூர்’ என்ற பெயருக்கு ‘எட்டுத் திக்கும்’ என்ற நூலில், “மகாபாரதப் போருக்கு முன்னோட்டம் திருப்பூரில் தான் நிகழ்ந்ததாக ஆராய்ச்சிகள் உண்டு. விராடபுரமான தாராபுரத்திலிருந்து துரியோதனன் பிடித்துச் சென்ற மாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்தினான் அர்ஜுனன். அவனுடன் போர் செய்து வெற்றிப் பெற்று அர்ஜுனன் மாடுகளைத் திருப்பி அனுப்பியதால் திருப்பூர் எனப் பெயர் வந்ததாம்”7 என்று மேற்கண்ட கதைப் போக்கினையே இவரும் கூறுகிறார். (சுப்ரபாரதிமணியன் : எட்டுத் திக்கும் : ப.10.)

தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியீடான ‘வாழ்வியல் களஞ்சியமும்’ (1988) இக்கதைப் போக்கினையே வழங்குகிறது.

மேலும், ‘திருப்பூர்’ என்ற பெயர் வந்தமைக்கு மற்றொரு கதையும் கூறப்படுகிறது. ஆனந்த விகடனில் பாரதிதாசன், “திருப்பூரை வணிக நகரமாகத்தான் எல்லோருக்கும் தெரியும். திருப்பூர் ஒரு வரலாற்று நகரம். திருப்பூர் என்கிற பெயருக்கு நிறைய வரலாறுகள் உள்ளன. சோழன் செங்கண்ணனுக்கும் சேரன் கணைக்கால் இரும்பொறைக்கும் இங்கு போர் நடந்தது. இரும்பொறை மிகப்பெரிய வீரனாக இருந்தாலும் அந்தப் போரில் சோழன் வெற்றிப் பெற்றான். சேரனை சிறைப்பிடித்தான். யுத்த தர்மப்படி கைது செய்யப்படும் மன்னனுக்குச் சில மரியாதைகள் தரப்பட வேண்டும். ஆனால், இரும்பொறையை சிறையில் அவமதிக்கிறார்கள். மானமே பெரிது என நினைத்த அவன் உண்ணாமல், உறங்காமல் தன்னையே வருத்திக்கொண்டு உயிர்த்துறக்கிறான். மானத்துக்காக சேரன் உயிர் விட்ட பெருமை மிகு இடம் என்பதால் இவ்வூரை, திருப்போர் என்று அழைத்தனர். அந்தத் திருப்போர் தான் இன்று திருப்பூர் ஆகிவிட்டது. திருப்பூரைச் சேர்ந்த வரலாற்று ஆசிரியர் குப்புசாமி கல்வெட்டு ஆய்வுகள் மூலம், தான் எழுதிய ‘திருப்பூர் வரலாறு’ என்ற புத்தகத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்”8 என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். (பாரதிதாசன் : திருப்பூர் ஆன திருப்போர் : ஆனந்தவிகடன்.)

இவ்வாறு, வரலாற்று சிறப்புமிக்க திருப்பூர் தொழில் நகரமாக வளர்ந்து வருவதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்நிய செலாவணியை ஈட்டித் தருவதிலும் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. திருப்பூரில் நூற்றுக்கணக்கில் இருந்த தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை இன்று ஆயிரக்கணக்கில் அதிகரித்துள்ளது.

எஸ்.ஜனகராஜன் ‘தமிழக ஆறுகளின் அவல நிலை’ என்ற நூலில், “1914 இல் திருப்பூர் நகரத்தில் 22 பின்னலாடைத் தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இருந்தன. 1991 இல் இது 2800 ஆக உயர்ந்தது. இதேபோல் 1940 களில் இங்கு சாயப்பட்டறை தொழிற்சாலைகள் அறவே இல்லை. ஆனால், தற்போது 1000க்கும் மேற்பட்ட சாயத் தொழிற்சாலைகளும் பிளீச்சிங் தொழிற்சாலைகளும் உள்ளன. திருப்பூர் நகரத்திலிருந்து மட்டும் பின்னலாடைத் தொழிற்சாலைகளின் மூலம் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருட்களின் மதிப்பு 1985 இல் ரூபாய் 19 கோடியாக இருந்தது. 1996 இல் 2000 கோடியைத் தாண்டியது”9 என்கிறார். (எஸ்.ஜனகராஜன் : தமிழக ஆறுகளின் அவலநிலை : ப.5.)

சுப்ரபாரதிமணியன் “திருப்பூர் 15,000 கோடி ரூபாய் அன்னிய செலாவணி தரும் நகரம் என்பதால் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய வியாபார கேந்திரமாகும்”10 என்கிறார். (சுப்ரபாரதிமணியன்: எட்டுத் திக்கும் : ப.53.)

2015 ஆம் ஆண்டு திருப்பூர் சாயப்பட்டறைகளால் ஆண்டுதோறும் 15,000 கோடியாக இருந்த அன்னிய செலாவணி இன்று 30,000 கோடியைத் தாண்டி ஒரு இலட்சம் கோடியை நோக்கி வளர்ந்து வருகிறது.

வர்த்தக மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சர் பியுஷ் கோயல், “பின்னலாடை ஏற்றுமதி வர்த்தகம் மூலம், திருப்பூர் 30 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அன்னிய செலாவணியை ஈட்டித்தருகிறது. நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 10 லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பு பெறுகின்றனர்.

கடந்த 1985-ல் 15 கோடி ரூபாயாக இருந்த திருப்பூரின் ஏற்றுமதி, தற்போது 30 ஆயிரம் கோடியை எட்டியுள்ளது. 37 ஆண்டுகளில், 2 ஆயிரம் மடங்கு ஏற்றுமதி உயர்ந்துள்ளது. ஆண்டுதோறும் சராசரியாக 22.8% என்ற சிறந்த ஏற்றுமதி வர்த்த வளர்ச்சியுடன் திருப்பூர் பயணிக்கிறது”¹¹ என்று கூறியுள்ளார். (இணையம் : தினமலர் நாளிதழ் : 27.06.2022.)

மேலும், திருப்பூரின் இந்த வளர்ச்சியை உலகில் எந்த ஒரு நகரத்துடனும் ஒப்பிட முடியாது. 75 ஆவது சுதந்திர தினத்தை கொண்டாடும் இந்த நேரத்தில் திருப்பூரைப் போன்றே 75 ஆடை உற்பத்தி நகரங்களை உருவாக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்படும். இதன் மூலம் பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் எல்லாம் வளர்ச்சி பெறும் என்றும் அவர் கூறியுள்ளார்

இதுபோன்ற முன்னெடுப்புகளும் தொழிற்சாலைகளும் திருப்பூரின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது என்றாலும் கூட இதனால் உண்டாகும் சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடு என்பது மிகப்பெரிய விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ‘வளர்ச்சி’ என்பது சுற்றுச்சூழலைப் பாதிக்காத வண்ணம் அமைதல் சிறப்பாகும்.

ஆய்வுப் பிரதிகளில் வெளிப்படும் திருப்பூரின் வளர்ச்சியும் அதனால் பாதிப்படையும் நொய்யலும்

நகரமயமாக்கம் காரணமாக திருப்பூர் நகரின் வளர்ச்சி என்பது நாளுக்கு நாள் பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது. “இம்மாநகரம் பின்னலாடை மற்றும் ஆயத்த ஆடை தொழிலில் மிகவும் சிறந்து விளங்குகிறது. சமீபத்தில் நடந்த ஆய்வில் இந்தியாவில் மிக வேகமாக வளர்ந்து வரும் பட்டியலில் ஆறாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பின்னலாடைத் தொழிலில் உலகின் பெரும்பாலான நாடுகள் இந்நகரையே நம்பி உள்ளன. கொங்கு நாட்டில் அமைந்துள்ள இந்த நகரம் ஆரம்ப காலத்தில் சிறு கிராமமாக இருந்து, இன்று தேசிய அளவில் பின்னலாடைத் தொழிலில் அபரிமிதமான வளர்ச்சியை எட்டியுள்ளது.”¹² (இணையம் : www.wikipedia.com : 17.06.2023)

திருப்பூர் பின்னலாடை ஏற்றுமதியில் 30,000 கோடியில் இருந்து ஆண்டுக்கு ஒரு இலட்சம் கோடி ரூபாய் இலக்கை நோக்கி சென்றுகொண்டிருக்கிறது. இவ்வளர்ச்சியின் பின்னணியில் கழிவுகளும், கழிவுகளால் ஏற்படும் விளைவுகளும் அதிகரித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது. திருப்பூரில் தினமும் 550 டன்களுக்கு மேலாக கழிவுகள் சேர்கிறது. இவற்றில் 70% நெகிழிக் கழிவுகள் என்று சுப்பாரதிமணியன் சுட்டிக்காட்டுகிறார். கொங்கு நாட்டு கிராம எல்லைகளில் தொழிற்சாலைக் கழிவுகளைக் கொண்டு வந்து போடுகின்றனர். இது தவிர பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் இரசாயனக் கழிவுகள், கோழிக் கழிவுகள் கொண்டு வந்து கொங்கு நாட்டு கிராமப்புறங்களில் போடுகின்றனர்.

இக்கழிவுகளால் மழைநீர் பூமிக்குள் இறங்காமல் வீணாகிறது. நிலத்தடி நீர் மட்டும் குறைகிறது. கழிவுகளும் சாக்கடைகளும் நீர்நிலைகளில் தேங்கி, கடும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

சுப்பாரதிமணியன் ஆய்வுப்படி, “2025-இல் 75% மொத்த மக்கள்தொகை கிராமங்களில் இருக்கும்போது குப்பை உலகத்துள் அமிந்து விடுவோம் என்னும்படி நகரத்து மனிதர்கள் அலுவலகம் செல்லும் போது மதிய சாப்பாட்டுப் பை, குப்பைத்தொட்டியில் போட இன்னொரு பை கொண்டு செல்வதைப் போலவே பிராண வாயு பை ஒன்றையும் கொண்டு செல்ல வேண்டிய காலம் 2025இல் வந்துவிடும்”¹³ என்று கருதுகிறார். (சுப்பாரதிமணியன் : பச்சைப் பதிகம் : ப.11.)

சாயப்பட்டறை மற்றும் சாக்கடை கழிவுகளின் ஊடுருவல் நொய்யல் ஆற்றைப் பாதித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அதனைச் சுற்றியுள்ள நதிகளையும் மாசுபடுத்தி உள்ளன. 150 முதல் 250 அடி வரை அகலம் கொண்ட ‘நல்லாறு’ ஆக்கிரமிப்பாலும் கழிவுகள் ஓடுவதாலும் சாக்கடைக் கால்வாயாக மாறிவிட்டது. “நொய்யல் நதிப் பகுதிகளில் இருக்கும் சாயப்பட்டறைகள் 50 கிலோமீட்டர் நீளம் 20 கிலோமீட்டர் அகலம் என்று ஆயிரம் சதுர கிலோமீட்டர் பரப்புக்கு நீரையும், நிலத்தடி மட்டத்தையும் மாசுபடுத்தி விட்டன. பவானி நதிக்கும், நொய்யல் நதிக்கும் இடையிலான 55 கிலோமீட்டர் தூரமும் இவ்வகை ஊடுருவலால் மாசடைந்துவிட்டது. நொய்யல் நதிக்கு 25 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ள அமராவதி நதியும், நொய்யல் கோவையிலிருந்து பயணம் செய்ய கொடுமுடி தென்பகுதிக்குப் பின் காவிரியில்

கலக்கும் இடம் வரை இவ்வகையில் சுலபமாக மாசுபட்டுவிட்டது”¹⁴ என்கிறார் இந்நூலாசிரியர். (சுப்ரபாரதிமணியன்: பச்சைப் பதிகம் : ப.67.)

அரை நூற்றாண்டுக்கு முன்பு தமிழகத்தில் ஆறு, குளம், குட்டை கால்வாய்கள் எல்லாம் மாசுபடாமல் தான் இருந்துள்ளது. ஆனால், இன்று நன்னீரெல்லாம் சாக்கடையாக மாறி உள்ளது. இதற்குக் காரணம் கழிவுநீர் மேலாண்மையைச் சரியாக செய்யாததே என்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். மேலும், இவர் கழிவுநீர் மேலாண்மையை ஆதரிக்கக் கூடியவராக இருக்கிறார். சாயப்பட்டறைக் கழிவுநீர் நொய்யலைப் பாதித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் தொழிற்சாலைகளில் மிச்சமாகும் சாம்பல் போன்ற கழிவுகளும் நொய்யல் மற்றும் பிற நதிகளிலும் கொட்டப்படுகிறது. ஏற்கனவே இரசாயன கழிவுகளால் பாதிப்படையும் நதி இச்சாம்பல்களால் மேலும் மாசடைகிறது.

தொழில்மயமாக்கம், நகரமயமாக்கம், நகர விரிவாக்கம் மற்றும் மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் போன்ற காரணங்களால் தான் சுற்றுச்சூழலைப் பெருமளவில் மாசுபடுத்திகின்றன. இவற்றால் முதலில் பாதிப்படையுள்ள ‘ஆறுகள்’ தான் என்று சுப்ரபாரதிமணியன் கூறுகிறார். வெள்ளியங்கிரி மலையில் உற்பத்தியாகும் நொய்யலில் கோவையின் சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளும், வீட்டுநீர் கழிவுகளும், மின் முலாம் பூசும் தொழிற்சாலைக் கழிவுகளும், உலோகக் கழிவுகளும் கலக்கின்றன. இந்த ஆறு திருப்பூருக்கு வரும்போது ஆயிரத்திற்கும் மேலான சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளால் சாய ஆறாகவே மாறிவிடுகிறது. நொய்யலின் குறுக்கே கட்டப்பட்ட ஓரத்துப்பாளையம் அணை சாயக் கழிவுகளைத் தேக்கி வைக்கும் அணையாகவே மாறிப்போனது. இந்த அணை திருப்பூரிலிருந்து 20 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது.

1992 ஆம் ஆண்டு ஓரத்துப்பாளையம் அணை திறக்கப்பட்டது. ஆனால், “இன்று வரை ஒரு முறை கூடப் பாசனத்திற்காகத் திறக்கப்படவில்லை. மாறாக, இந்த அணை திருப்பூர் தொழிற்சாலைக் கழிவுகளைச் சேமிக்கும் ஒரு கழிவுநீர் தேக்கமாகவே இருந்து வருகிறது”¹⁵ என்கிறார் எஸ்.ஜனகராஜன். (எஸ்.ஜனகராஜன் : தமிழக ஆறுகளின் அவலநிலை : ப.7.)

500 ஏக்கர் பாசனத்திற்காக கட்டப்பட்ட ஓரத்துப்பாளையம் இன்று சாயக் கழிவுகளைத் தேக்கி வைக்கும் அணையாக மாறிப்போனது. நெல், கேழ்வரகு, புகையிலை, சோளம் என விளைந்த அப்பகுதி நிலம் இன்று விவசாயத்திற்கு பயன் அற்றதாகிவிட்டது.

நதி நீரையும் விவசாய நிலங்களையும் மாசுபடுத்தும் இத்தகு சாயக் கலவைகளில் சோடியம் குளோரைடு, பெராக்ஸைடு, சல்பியூரிக் ஆசிட் போன்ற 200 வகையான இரசாயனப் பொருள்கள் அடங்கியுள்ளதாக சுப்ரபாரதிமணியன் பதிவு செய்கிறார்.

மறைந்து வரக்கூடிய நதிநீரைப் பாதுகாக்க கழிவு நீரை மறுசுழற்சி செய்து முறையாகப் பயன்படுத்தினால் நதிகளையும் விவசாய நிலங்களையும் மீட்டெடுக்கலாம். கழிவுநீர் மேலாண்மையே இச்சிக்கல்களுக்கு தீர்வாக அமையும். மேலும், மத்திய அரசால் கொண்டு வரப்பட்ட ‘உற்பத்தியாளரே பொறுப்பேற்கும் கொள்கை’ என்பது இன்றைக்கு முக்கியத்துவம் பெறக்கூடிய விடயமாக கவனத்தில் கொள்ளப்படுகிறது. சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளால் நதிகளையும் நிலத்தடி நீரையும் மாசுபடுத்தி சுற்றுச்சூழலுக்கு கேடு விளைவிப்பவர்கள் அவர்கள் உருவாக்குகிற கழிவுகளுக்கு அவர்களே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது இக்கோட்பாடாகும். இக்கொள்கை நடைமுறையில் பின்பற்றினால் நதிநீர், நிலத்தடி நீர் மாசடைதலைத் தவிர்க்கலாம்.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பில் மேற்கத்திய நாடுகளின் முன்னெடுப்புகள்

மேற்கத்திய நாடுகளின் இலக்கிய வடிவம், உணவு, உடை போன்றவற்றின் தாக்கம் இந்தியச் சூழலிலும் காணப்படுகின்றன. வளர்ந்து வருகின்ற மேற்கத்திய நாடுகள் இன்றையக் காலச் சூழலில் இயற்கையைப் பாதுகாப்பதில் பல்வேறு முன்னெடுப்புகளை எடுத்து வருகின்றனர். “மேற்கத்திய நாடுகள் இயற்கை ஆற்றலை பேரழிவு எனும் வகையில் சீரழிக்காமல், சந்தையில் பெரிய பாதிப்பு ஏற்படுத்தாமல் தங்கள் தொழில்மயத்தை விரிவு படுத்தியுள்ளன. ஆனால், இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சி என்ற பெயரால் இயற்கை வளமும், மக்களின் உழைப்பும் சுரண்டப்படுகிறது”¹⁶ என்று சுப்ரபாரதிமணியன் குறிப்பிடுகிறார். (சுப்ரபாரதிமணியன் : சூழல் அறம் : ப.57.)

குறிப்பாக, சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தி தயாரிக்கப்படும் பொருள்களைப் புறக்கணிப்பதில் மேற்கத்திய நாடுகள் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறது. “பனியன் சாயக் கழிவால் சுற்றுச்சூழல் மாசுபடும் என்பது மனித உரிமை பிரச்சினையாக விசுவரூபம் எடுப்பது

மேலை நாடுகள் தங்களின் தொழில் அக்கறையை திருப்பூரிலிருந்து வேறு ஊர்களுக்கு நகர்த்திச் செல்வதற்கான வாய்ப்பாகவும் அமைந்துவிடும் சூழல்கள் உருவாகியுள்ளன”17 என்று முன்வைக்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். (சுப்ரபாரதிமணியன்: மூன்றாம் உலகப்போர் : ப.30.)

மேலும், இவர் இந்தியச் சூழலில் மேற்கத்திய நாடுகளைப் போன்று ‘பசுமைக் கட்சிகள்’ இன்றைய சூழலில் மிகவும் அவசியம் என்கிறார்.

கழிவுகளும் புதிய முயற்சிகளும்

தொழிற்சாலைக் கழிவுகள், சாயப்பட்டறைக் கழிவுகள் மற்றும் வீட்டுக் கழிவுகளை மறுசுழற்சி செய்து பயன்படுத்தாததன் விளைவே இன்று பெரும்பாலான நதிகளும் விவசாய நிலங்களும் அழிந்துப் போனதற்கு காரணமாகும். இக்கழிவுகளில் இருந்து புதிய பொருட்களைக் கண்டுபிடிப்பது என்பது ஆறுதலைத் தருகிறது. இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளில் ஆய்வாளர்கள் வெற்றியும் அடைந்துள்ளனர்.

நாம் தினம்தோறும் அதிகளவில் பிளாஸ்டிக் சார்ந்த பொருட்களைப் பயன்படுத்தி வருகின்றோம். சாலை ஓரங்களிலும் பேருந்து நிலையங்களிலும் அதிகப்படியான தண்ணீர் பாட்டில்களைக் காண்கிறோம். நம்மால் வீசி எறியப்படும் இப்பாட்டில்களைச் ‘சுலோச்சனா நிட்’ நிறுவனமும், ‘சின்டிகேட் இம்பெக்சர்’ நிறுவனமும் இணைந்து ஒரு புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் பாட்டில்களைச் சேகரித்து அதிலிருந்து ‘பைப்பர்’ நூலைப் பிரித்து பின்னலாடைத் துறையில் பயன்படுத்தி உள்ளனர். தண்ணீர் பாட்டில்களை டீ-சர்ட்டுகளாக மாற்றி உள்ளனர். இது உலகத்திலேயே முதல் முயற்சி என்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். இதுபோன்ற டீ சர்ட்டுகளை அடிக்கடி துவக்க வேண்டியது இல்லை என்கிறார்.

மேலும், கழிவுநீரை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தி நம் மக்கள் வெற்றியும் அடைந்துள்ளனர். தூத்துக்குடி கிருபை நகரைச் சார்ந்த ஜெல் ஜோசப் என்பவரும், திருநெல்வேலி மாவட்டம் கீழ்ப்பாலூர் ஊராட்சியைச் சார்ந்த அதிசயபுர மக்களும் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றிப் பெற்று இருக்கிறார்கள்.

“கழிவுநீரைச் சுத்திகரிப்பதில் ‘மைக்ரோ ஆர்கானிசம்’ கணிசமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. திடக்கழிவையும் மறுசுழற்சிக்கு உட்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ‘ரிவர்ஸ் ஆஸ்மாசிஸ்’ போன்ற முறைகள் சாய நீரைச் சுத்திகரிப்பதில் பெரும் வெற்றியைக் கண்டிருக்கின்றன. சூரிய ஒளி மற்றும் இயந்திர அழுத்தங்களின் மூலம் கழிவுகளை ஆவியாக்குதலும் மீதமுள்ள நீரைச் சுத்திகரிப்பதும் சுலபமானதாக முன்வைக்கப்படுகிறது”18 என்கிறார் சுப்ரபாரதிமணியன். (சுப்ரபாரதிமணியன் : மூன்றாம் உலகப்போர் : ப.50.)

இதுபோன்ற முயற்சிகள் வரவேற்கத்தக்கதாகும். கழிவுகளை மறுசுழற்சி செய்வதன் மூலம் தமிழகத்தில் அழிந்து வரும் பெரும்பாலான நதிகளையும் விவசாய நிலங்களையும் மீட்டெடுக்கலாம்.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் ‘சூழலியல்’ எழுத்தாளராக பரவலாக அறியப்படும் சுப்ரபாரதிமணியன் கட்டுரைகளில் சுற்றுச்சூழல் சார்ந்த நெருக்கடிகள் மையப் பொருளாக அமைகிறது. சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடு என்பது மிக முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கான காரணங்கள் இன்று தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. ‘காஞ்சிமா நதி’ என்ற பழம் பெயர் மறைந்து இன்று ‘மறைந்து போன நதி’ என்று நொய்யல் அழைக்கப்படுவதற்கான காரணம் திருப்பூர் இன்றைக்கு அடைந்திருக்கும் அதீத வளர்ச்சி தான் எனலாம். மனிதன் இயற்கையைத் தன்னிலிருந்து வேறுபட்டதாகப் பார்க்கிறான். இந்நிலைக்கு தொழிற்சாலைகளும் அதனால் உண்டாகும் வருவாயும் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. முப்பதாயிரம் கோடி அன்னிய செலாவணியை ஈட்டித் தருவதில் சாயப்பட்டறைகளும் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. அளவு கடந்த லாபத்தை ஈட்டித் தரும் திருப்பூரில் மறைந்து வரும் நதிகளையும் சுற்றுச்சூழலையும் பாதுகாக்க லாபத்தில் இருந்து சிறு தொகையைச் செலவழிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இன்று இருக்கிறது. சாயப்பட்டறைக் கழிவுகளை முறையாக சுத்திகரிக்கப்பட்டு வெளியேற்றினால் நொய்யலாற்றின் பாதிப்பு குறையும். மேலும், ‘மறுசுழற்சி’ என்பது பெரும்பாலான சூழலியல் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வாக அமையும். இக்கட்டுரை நூல்கள் சுப்ரபாரதிமணியனை சுற்றுச்சூழல் மீது அக்கறைக் கொண்டவராக, சூழல் சார்ந்து சிந்திக்கக் கூடியவராக மேலும் வலுசேர்க்கின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள்

1. சுப்பரபாரதிமணியன், எட்டுத் திக்கும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2015.
2. சுப்பரபாரதிமணியன், சூழல் அறம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2014.
3. சுப்பரபாரதிமணியன், மூன்றாம் உலகப்போர், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2015.
4. சுப்பரபாரதிமணியன், பச்சைப் பதிகம், வாசகசாலை பதிப்பக வெளியீடு, சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2021.

துணைமைச் சான்றாதாரங்கள்

1. இராசு,செ., கத்தாங்கண்ணி வெண்டுவகுல வரலாறு, அருள்மிகு ஆயிஅம்மன் திருக்கோயில் வெளியீடு, ஈரோடு, முதல் பதிப்பு -1998.
2. இளங்கோவன்,இரா., தண்ணீர் தண்ணீர், கொங்கு மண்டல ஆய்வு மையம், உடுமலைப்பேட்டை, முதல் பதிப்பு - 2021.
3. சிவதாசன், திருப்பூர் மேட்டுப்பாளையம் வரலாறு, திருப்பூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம், திருப்பூர், முதல் பதிப்பு - 2014.
4. புலியூர் கேசிகன் (உ.ஆ), பதிற்றுப்பத்து, பாரி நிலையம், சென்னை, முதல் பதிப்பு -1974.
5. ஜனகராஜன்,எஸ்., தமிழக ஆறுகளின் அவலநிலை, பாரதி புத்தகாலயம், சென்னை, முதல் பதிப்பு - 2005.

அகராதிகள் மற்றும் கலைக்களஞ்சியம்

1. கதிரைவேற் பிள்ளை,நா., தமிழ் மொழியகராதி, ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீஸஸ், புது தில்லி, ஆறாம் பதிப்பு - 1981.
2. சிங்காரவேலு முதலியார்,ஆ., அபிதான சிந்தாமணி, ஏசியன் எடுகேஷனல் சர்வீஸஸ், புது தில்லி, 11 ஆம் பதிப்பு - 2002.
3. பவானந்தம் பிள்ளை,ச., பவானந்தர் தமிழ்ச் சொல்லகராதி, பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்., சென்னை, ஏழாம் பதிப்பு - 2016.
4. வாழ்வியல் களஞ்சியம் (தொகுதி பத்து), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், முதல் பதிப்பு - 1988.

நாளிதழ் மற்றும் இதழ்

1. தினமலர்
2. ஆனந்த விகடன்

இணையதளம்

1. www.wikipedia.com

*****